

per i vore Colonier, at der vil være en meget stor fri, men svævende Befolkning, og, saavidt jeg har seet, har denne foreliggende Lov ikke i det Væsentlige, idetmindste ikke paa nogen hel- dig Maade, raadet Bod paa denne Vanskelig- hed. Den eneste Maade, hvorpaa der godt kan raades Bod herpaa, er, som jeg troer, ved at staae Byggepladse for de forskjellige Fri- gjorte, og at disse blive istand til at erhverve den for en passende Pris.

Lehmann: Hvad selve Lovforslaget an- gaar, er jeg rigtignok meget langt fra at troe, at det paa en aldeles tilfredsstillende Maade løser sin Opgave; men paa den anden Side forekommer det mig at være saa særdeles magtpaaliggende, at det snarest muligt bliver Lov, at jeg troer, at der er stor Opfordring til ikke at søge at indbringe Ændringsforslag. Det er aldeles indlysende, at ved den meget omfattende Behandling, denne Sag allerede tidligere har undergaaet, har der været et vist Misforhold paa den ene Side mellem den Iver, man har vist for og paa den anden Side den Modstand, der reiste sig mod samme; men jeg troer, at det for Folkethinget vil være umuligt at løse denne Meningsforskjellighed (Formanden ringer).

Formanden: Jeg turde maaskee bede den ærede Rigsdagsmand bemærke, at den For- handling, for hvilken denne Sag tidligere har været Gjenstand, ikke her bør komme paa Om- tale. — Jeg veed ikke med Bestemthed, om jeg rigtigt har opfattet den ærede Rigsdagsmands Uttringer, men det forekom mig, at disse gif ud paa at berøre det andet Things Forhand- linger.

Lehmann: Nei, jeg sagde blot, at det var en Meningsforskjellighed, som jeg troer, at det vil være umuligt for Folkethinget at løse, og derfor mener jeg, at der ikke var An- ledning til at nedsette et Udvalg i nærværende Sag.

David: Jeg kan ikke nægte, at jeg er af en forskjellig Mening end den foregaaende Taler. Jeg skal vogte mig for, at komme ind paa de Forhandling, der ere blevne førte paa „et andet Sted“, men det skal ikke forhindre fra at udtale, at det forekommer mig, at den foreliggende Sag er saa vigtig, at det nok

fortjener en selvstændig Undersøgelse her i Thinget, hvorvidt det Udvalg, som blev forelagt af Regjeringen, eller det Forslag, som fremkom paa et andet Sted, eller endelig det nu fore- liggende Udvalg virkelig opfylder de Fordrin- ger, som maae stilles til en Colonial-Lov. Jeg er imidlertid fuldkommen enig i, at hvor- ledes man end troer, at Opgaver kan løses, er det høist ønskeligt, at den bliver løst snart, og at den kan blive til Lov endnu i denne Session; men jeg troer ikke, at det derfor skulde være utilraadeligt at henvise Sagen til et Ud- valg; jeg maa tvertimod formene, at det for Thinget eller for de enkelte Medlemmer af samme ikke vil være let, uden en saadan fore- gaaende nøiagtig Undersøgelse og Prøvelse af de i Lovforslaget optagne Principer, at udtale en Mening, som skulde grunde sig paa en vir- kelig Kjendskab til Forholdene. Jeg kan ikke nægte, at saaledes som Loven er bleven foran- dret paa „et andet Sted“, forekommer det mig, at der er kommet saa forskjellige Bestemmelser ind i den, at den, fra hvilket som helst Stand- punkt man end betragter den, neppe vil kunne tilfredsstille Noget, og dersom jeg ikke troede, at Thinget vilde gaae ind paa den Ansøelse, at underkaste Sagen en omhyggelig Drøftelse i et Udvalg, vilde jeg tillade mig at udvikle Grundene til denne Ansøelse, og gjøre nogle Spørgsmaal til den høitærede Finanz- minister; men da jeg, som sagt, antager, at Fleerheden af Thingets Medlemmer, paa Grund af denne Sags Vigtighed og Vanskelighed, vil finde det passende, at overdrage den til et Ud- valgs Undersøgelse, troer jeg, at det vil være hensigtsmæssigt at fremkomme med disse Spørgs- maal til dette Udvalg. Jeg skal derfor blot nu antyde et af disse, for at det kan sees, hvorledes det, saaledes som Loven nu forelig- ger, maa anses af Vigtighed at hende den Ansøelse, som Ministeriet i saa Henseende har. Man har ved den nærværende Lov, saaledes som den nu foreligger, søgt at mægle mellem to forskjellige Ansøelser, der traadte skarpt op mod hinanden paa „et andet Sted“; thi uag- tet jeg ikke tør omtale det andet Sted, kan jeg dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at Lovudkastet ved at blive behandlet paa et andet Sted, ikke længer er det samme, som da det